

MINISTARSTVO RADA I SOCIJALNOG STARANJA
MINISTAR
MR PREDRAG BOŠKOVIĆ

Podgorica, 01. 07. 2013. godine

PREDMET: INICIJATIVA DA SE ZAVISNICIMA/AMA OD DROGA OBEZBIJEDI BESPLATAN
TRETMAN REHABILITACIJE I RESOCIJALIZACIJE

Poštovani gospodine Boškoviću,

Kako bi i zavisnici/ce od droga imali ravnopravan status, kao i svi ostali građani/ke Crne Gore, i imali neometan pristup zdravstvenoj i socijalnoj zaštiti, upućujemo Vam Inicijativu da ovoj kategoriji lica, kroz sistem obavezne socijalne zaštite, obezbijedite besplatan tretman rehabilitacije i resocijalizacije.

Kako problem bolesti zavisnosti od droga nije samo medicinski, već i socijalni, u cilju uspješnog izlječenja, neophodno je, pored medicinskog tretmana (medikamentne terapije, detoksikacije), sprovesti dugotrajan tretman rehabilitacije i resocijalizacije. Kao što Vam je poznato, ukoliko se ovaj problem ne tretira na ovaj način, izgledi za uspješan oporavak su minimalni.

Dodatnu konfuziju, pogotovo kod građana, stvara upravo upotreba termina „liječenje“ u kontekstu tretmana zavisnika/ca od droga. U svim dokumentima koji tretiraju ovaj problem, navodi se da je „liječenje“ besplatno i da spada u obaveznu zdravstvenu zaštitu.

Međutim, to što se u tim dokumentima navodi kao „liječenje“ je, u stvari prvi dio procesa neophodnog za adekvatno tretiranje bolesti zavisnosti od droga, i koji se tiče uspostavljanja apstinencije medikamentima i to najduže 21 dan. Kao što smo naveli, to je samo početni dio tretmana koji je kao takav nedovoljan da bi se jedna osoba koja ima problem bolesti zavisnosti mogla smatrati uspješno izlječenom. Iz tog razloga nakon ove, neophodno je nastaviti sa sledećim fazama, rehabilitacijom i resocijalizacijom, kao i pružanjem pomoći pri socijalnoj reintegraciji što, kao što znate, traje duže vrijeme, najčešće jednu do dvije godine. Tek tada se možemo nadati da je neko ko je imao problem zavisnosti od droga spreman nastaviti život bez njih i da je spreman adekvatno socijalno funkcionisati. Bez ovakvog pristupa rješavanju problema, svaki drugi bi ličio na „liječenje pokvarenog zuba tabletom protiv bolova“, a to svakako nije liječenje. Nadamo se da smo Vam uspješno objasnili kako mi vidimo i doživljavamo upotrebu i značenje termina „liječenje“.

Kao i svi građani Crne Gore, i mi smo svjesni teške ekonomske situacije u kojoj se naša država nalazi ali smo takođe isto tako veoma dobro upoznati i sa još težom finansijskom situacijom u kojoj se nalaze porodice čiji su članovi oboljeli od ove bolesti, i da je pitanje plaćanja rehabilitovanja i resocijalizovanja, za najveći dio njih nepremostiva prepreka. Smatramo da je to, uz ostale, jedan od glavnih razloga malog broja onih koji se javljaju za pomoć u JU za smještaj, rehabilitaciju i resocijalizaciju zavisnika od psihoaktivnih supstanci „Podgorica“.

Osim toga, najstrašnije je što usled takve situacije, emotivno i finansijski iscrpljene, porodice se osjećaju nemoćno i beznačajno, odustaju od borbe i prepuštene same sebi, propadaju zajedno sa svojom djecom.

Smatramo da za omogućavanje besplatne rehabilitacije i resocijalizacije zavisnicima/ama od droga nijesu potrebna dodatna finansijska sredstva izuzev onih koja se već na godišnjem nivou opredjeljuju za te namjene. Kao argument za ovu tvrdnju navodimo Vam primjer kako je to riješeno u Hrvatskoj. Svakom zavisniku/ci koji želi da krene u program odvikavanja od droga, država Hrvatska to omogućava besplatno. Dovoljno je samo se prijaviti u Centar za socijalnu skrb republike Hrvatske. Primjer Zajednice Susret govori kako je moguće sa približno isto sredstava sa kojima mi raspoložemo, obezbijediti tretman za 4 puta više zavisnika/ca nego što sada ima u Centru na Kakarickoj gori. Za svakog zavisnika/cu koji ova zajednica primi na tretman, država Hrvatska im plati 700 eura. Zajednica Susret ima jedan Centar za žene i tri Centra za tretman odvikavanja od droga za muškarce.

Popunjenost ta četiri Centra je u prosjeku 80 osoba. Uz ova četiri Centra, u sklopu zajednice Susret funkcionišu i dvije kancelarije, jedna u Splitu i druga u Zagrebu. Ukupan broj zaposlenih u Centrima i kancelarijama je 30, a sredstva koja im obezbjeđuje država za tretman odvikavanja za 80 klijenata je 560.000 € (700 € po jednom korisniku). Poređenja radi, Javna ustanova na Kakarickoj gori sa isto toliko zaposlenih i sa isto toliko opredijeljenih sredstava na godišnjem nivou pruža usluge za četiri puta manje korisnika. Ovo poređenje nam govori da je uz dobru organizaciju i kvalitetan kadar lako izvodljivo da sa istim finansijskim sredstvima kojima sada raspolažemo, učinimo da rehabilitacija i resocijalizacija za korisnike droga bude besplatna, a da pri tom povećamo broj onih kojima će ta pomoć biti pružena.

Zbog svega gore navedenog, i u cilju neophodnog pružanja pomoći onima kojima je to potrebno, a isto tako i njihovim ozbiljno ugroženim članovima porodica, molimo Vas da ozbiljno razmotrite ovu Inicijativu i učinite sve što je u Vašoj moći kako bi zavisnici/ce od droga i njihove porodice dobile pomoć koju zaslužuju i učinili da osjete da država Crna Gora brine o njima kao o svim ostalim građanima.

S poštovanjem,

Saša Mijović

Izvršni direktor